

Bilag t. Bet. afg. af Folket.s Udv. ang. Statens Overtag. af Sukkerfabrikationen m. m.

I den Hensigt skulle Bygningerne være saaledes indrettede, at de byde enhver Sikkerhed mod en skjult Borttagelse af Sukkeret, og der skal tilstedes Toldmænds-mændene ubindret Adgang til Bygningernes samtlige Rum.

Der skal indføres Kontrolbøger ved en eller flere Stadier af Fabrikationen, og det færdige Sukker skal indlagres i særlige Lagerrum, der byde alle ønskelige Sikkerhedsforanstaltninger.

Artikel 3.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at begrænse „Overtolden“ d. v. s. Forskellen mellem Told eller Afgift for udenlandsk Sukker og indenlandsk Afgift til en Maksimalsats paa 6 Frc. pr. 100 Kilo for raffineret og dermed ligestillet Sukker og til 5,50 Frc. for andet Sukker.

Denne Bestemmelse angaar ikke Tolden i de ikke-sukkerproducerende Lande og er heller ikke anvendelig paa Sukkerfabrikationens eller Sukkerraffineringsens Produkter.

Artikel 4.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at belægge de fra saadanne Lande, der betale Produktions- eller Udførselspræmier, indførte Sukkersorter med en særlig Told.

Denne Told maa ikke være mindre end det Beløb, som Produktionslandet betaler i direkte eller indirekte Præmier. De høje kontraherende Parter forbeholde sig Ret til at forhindre Indførsel af Præmiesukker.

For at vurdere de af den under Artikel 1, Ltr. f., betegnede „Overtold“ flydende Fordele, bliver det i Artikel 3 bestemte Beløb fradraget Beløbet for Overtolden: Halvdelen af Forskellen gælder som Præmiens Beløb, og den i Artikel 8 omtalte Kommission har Ret til paa Forlangende af blot en af de kontraherende Stater at revidere det saaledes udregnede Beløb.

Artikel 5.

De høje kontraherende Parter forpligte sig gensidig til at lade Sukker fra de kontraherende Stater eller fra de af deres Kolonier eller Besiddelser, der ingen Præmier betale og ere underkastede Bestemmelserne i Artikel 8, komme ind til den laveste Toldsats for Import af Sukker. Rørsukker og Roesukker maa ikke belægges med forskellig Told.

Artikel 6.

Spanien, Italien og Sverige ere fritagne fra de i Artikel 1, 2 og 3 indeholdte Forpligtelser, saa længe de ikke udføre Sukker.

Disse Stater forpligte sig til at bringe deres Sukkerlovgivning i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser i Løbet af et Aar — eller tidligere, om ske kan — fra det Øjeblik, hvor den permanente Kommission har konstateret, at ovennævnte Betingelse ikke mere er til Stede.

Artikel 7.

De høje kontraherende Parter ere enige om at oprette en fast international Kommission, der skal vaage over, at nærværende Konventions Bestemmelser overholdes.

Denne Kommission bliver sammensat af Repræsentanter for de forskellige Konventionslande, og hertil knyttes et fast Bureau. Kommissionen vælger sin Formand; den har Sæde i Bryssel og samles, hver Gang Formanden indkalder den.

Repræsentanterne have følgende Opgaver:

- a) at konstatere, at der i Konventionslandene ikke ydes nogen som helst direkte eller indirekte Produktions- eller Udførselspræmie,
- b) at konstatere, om de i Artikel 6 omtalte Lande vedblivende overholde den i bemeldte Artikel
- c) at undersøge om der bestaar Præmier i de Lande, der ikke have tiltraadt Konventionen, og at vurdere Højden af disse Præmier med særligt Henblik paa Anvendelsen af Artikel 4.
- d) at udtale sig om opstaaede Stridsspørgsmaal;
- e) at behandle Anmodninger om at tiltræde denne Konvention fra Stater, der ikke have undertegnet denne.